

Till: Justitiedepartementet, kanslierna för: Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Miljöpartiet, Centerpartiet, Liberalerna, Kristdemokraterna, Moderaterna och Sverigedemokraterna.

En privatperson eller företagare med begränsade resurser kan bli utsatt för uppenbart felaktig behandling av tjänstemän vid resursstarka myndigheter, utan att tjänstemännen i praktiken kan ställas till verkligt ansvar. Ett förhållande som inte hör hemma i en rättsstat.

I mitten av 1970-talet avskaffades det så kallade tjänstemannaansvaret, det vill säga att en tjänsteman i den offentliga förvaltningen kunde få straffrättsligt ansvar för tjänstefel. Sedan dess har många diskussioner förts om att återinföra ett reellt tjänstemannaansvar och nu har riksdagen också uppmanat regeringen att se över regelverket. I sig positivt, men en viss misstanke om viljan till handling finns onekligen mot bakgrund av 40 års uteblivet agerande. Ett argument för att inte återinföra ansvaret är att det skulle förlänga handläggningstider genom att göra tjänstemännen mer försiktiga. Här måste någon tänka allvarligt fel för det kan inte vara så att snabbhet i handläggning ska baseras på en tolerans av vårdslöshet.

Ett återinförande av tjänstemannaansvaret skulle också skapa en välbehövlig balans i behandlingen av olika grupper i Sverige. Ett konkret och faktabaserat exempel.

Ett företag redovisade i sin skattedeklaration öppet och sanningsenligt att en överenskommelse gjorts som påverkade momsredovisningen med omkring fem miljoner kr. Slutresultatet blev att företaget, som inte fick avdraget godkänt efter en mycket lång process, fick ett straff (skattetillägg), trots sin öppna redovisning, på drygt en miljon kr. Ungefär fyra gånger årsvinsten och som gjorde bolaget konkursmässigt.

I processer mot samma företag presenterade tjänstemän vid Skatteverket en lång rad lätt påvisbara osanningar och även en ren lögn i en avgörande fråga, likaså lätt påvisbar. Skatteverket lyckades genom sitt agerande, som även innefattade brott mot en av Sveriges grundlag, både vinna processerna och få bolaget i konkurs. Företaget stämde den ansvariga tjänstemannen vid tingsrätt och anmälde fallet till både polis och JO. Ingen av åtgärderna ledde till någonting. Inte ens kommentarer varför myndigheterna vägrade att vidta några som helst åtgärder. Helt enkelt en fullständig immunitet för tjänstemannen.

Om man jämför hur vanligt folk och företagare kan bli hanterade rättsligt med tjänstemäns när det gäller konsekvenser av sitt handlande, så är det lätt att konstatera att det är en avgrundslig skillnad. Det är inte hållbart i en rättsstat att vanligt folk och företagare kan bestraffas hårt för något man inte ens har försökt dölja medan tjänstemän har näst intill immunitet, även mot rena oegentligheter.

Frågor till mottagarna av denna skrivelse

Ska inte alla kunna ställas till ansvar för olika former av missgrepp, alltså även tjänstemän vid resursstarka myndigheter som på olika sätt missbrukar sin maktutövning mot många gånger resurssvaga individer och företagare? Kräver man ansvar av andra måste man också acceptera att ta ansvar själv!

Om svaret är ja:

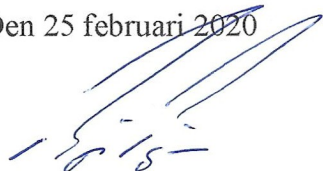
Är ni beredda att verka för åtgärder som i nutid kan ge en rättvis och för allmänheten trygg tillämpning av ett återinfört reellt tjänstemannaansvar

Avslutande kommentarer

Tyvärr möts alltför ofta synpunkter som kan uppfattas som kritik med tystnad eller reflexmässig förnekelse av någon som helst problematik. I och med att påvisande av allvarliga brister i grunden är något som är positivt för ett rättssamhälle, så utgår vi från att våra frågeställningar bemöts med professionella svar.

Svar eller icke svar från var och en av mottagarna av denna skrivelse kommer att **publiceras den 20 mars 2020** för att sedan följas upp av föreningen.

Den 25 februari 2020

Björn Fajersson för
Missing Justice Sverige